

der i dette Aar ingen Exerceertid skulde være, og Exerceertiden maae vi huffe paa gaaer ud paa en Udbannelse af en heelt anden Natur end Udbannelsen af de Menige; Exerceertiden gaaer ud paa en Udbannelse af Befalingsmændene. Man har altsaa forrige Aar givet de 5 Maaneder til Udbannelse af de Menige, medens man iaar vil afstnappe en Deel af disse 5 Maaneder til Udbannelsen af de Menige for at lægge den til Udbannelsen af Befalingsmændene, som man med fuld Føie erkjender for at være nødvendig. Det er aabenbart en stor Feil, at vi i flere Aar ikke have haft en Exerceertid, og der kan vist ikke være Tvivl om, at det har haft en ikke ringe Indflydelse paa Krigens Førelse under den sidste Krig. Man maa have en Exerceertid, man maa offere dette paa Befalingsmændenes Udbannelse, men at tage den fra Mandstabs Udbannelsetid, og det endda ikke fra den Tid for Mandstabs Udbannelse, som Planen af 1842 omtalte, men fra den, som Krigsministeren undtagelsesviis er gaaet ind paa, og som anvendtes forrige Aar, dette maa jeg bestemt fraraabe. Jeg tillader mig saaledes meget indstændigt at anbefale Forslagene under Nr. 7 og 9 til Vedtagelse.

Ordføreren: Efter den Maabe, hvorpaa den ærede Minister har stillet sig til Forslaget under Nr. 7, antager jeg, at den hele Debat om, hvorvidt man kan vedtage nogen Forandring i Planen af 1842, faaer mindre praktisk Betydning, idet jo nemlig Forholdet er saaledes, at den ærede Krigsminister har erklæret sig villig til at gaae ind paa en Maabe at arrangere denne Sag paa, hvorved den Betingelse fremkommer, som man har omtalt, nemlig en Overeensstemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen. Jeg maa tilføie, at for mit eget Vedkommende forekommer det mig, at det, som den ærede Krigsminister har tænkt sig at sætte istedetfor sit oprindelige Forslag, er aldeles antageligt, og da der altsaa i ethvert Tilfælde, hvad enten vi vedtage eller forkaste Forslaget, vil komme et nyt Forslag frem til 3die Behandling, er Sagen i og for sig ikke vigtig. Jeg for mit Vedkommende skal stemme imod Forslaget under Nr. 7. — Med

Hensyn til Forslaget under Nr. 8 vil det sees, at det kun er meget svagt fastholdt her i Thinget. Den eneste egentlig indgribende Betragtning, som fra Mindretallets Side er gjort gjældende imod Krigsministerens Forslag, er den, at dette Forslag var en Afvigelse fra Planen af 1842; men, mine Herrer, dette er en Feiltagelse. Planen af 1842 foreskriver ingenlunde Indkaldelse af 160 Rekruter, men af et Antal, der ligger meget nær ved Krigsministerens Forslag; altsaa kan det snarere siges, at Ministerens Forslag er i Overeensstemmelse med Planen. Det, der er en Afvigelse derfra, er den Bestemmelse, vi ifjor blev enige om med den daværende Krigsminister, nemlig Indkaldelsen af kun 160 Mand. Denne Bestemmelse er vedtagen for 2 Aar, og dette er rigtignok en Indvending mod Krigsministerens Forslag, men paa den anden Side griber dette Forslag ikke ind i det Organisatoriske, det griber ikke ind i Mandstabs Udbannelse, og derfor har Udvalgets Fleertal haft mindre Betænkelse ved at gaae ind paa det Forslag, der er stillet af Krigsministeren med Hensyn til det Forhold, der er omhandlet under Nr. 8, end med Hensyn til det, der omhandles under Nr. 9. Jeg maa derfor vedblivende tilraabe det ærede Thing ikke at vedtage Forslaget under Nr. 8. — Hvad Forslaget under Nr. 9 angaaer, da er det aabenbart det Spørgsmaal, der meest har interesseret det ærede Thing, og hvad der navnlig har bragt nogen Varme ind i denne Debat, er ganske vist det, der ligger under, nemlig at Spørgsmaalet her kunde synes paa en Maabe at ville forud afgjøre en Sag, som senere vil komme for, naar vi skulle behandle Hærplanen. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at dette berøer paa en Misforstaaelse; thi dette Spørgsmaal her vil slet ikke afficere Spørgsmaalet om Hærplanen eller bør idetmindste ikke afficere det, saa snart Sagen forstaaes rigtigt, og jeg skal tillade mig at tilføie, at efter min Overbeviisning har den høitærede Krigsminister heller ikke fremstillet Sagen fuldkomment fra det Standpunkt, hvorfra den maa sees; thi, mine Herrer, vi vedtog ingenlunde ifjor efter den forrige Krigsministers Forslag, at Mandstabet skulde udbannes i 5 Maaneder og derefter